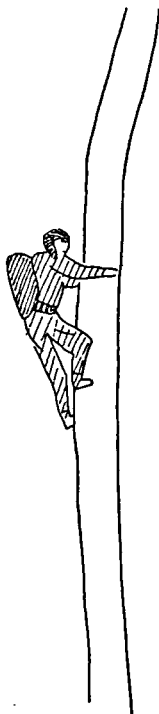

Intro

Maria Quist

Op dit moment wordt er weer volop voortgepland en gestorven om ons heen. Baltsgedrag, paringen, nestbouw, voedselvluchten en het gebedel van kleine jongen zijn te zien en te horen waar je je ook bevindt, zowel binnen de bebouwde kom, in tuinen en parken als in de bossen en overige (natuur)gebieden.

Buizerd en Havik schieten al op. Het ringwerk is op dit moment volop aan de gang. De Sperwers zijn binnenkort aan de beurt. Volgens de eerste berichten ziet het er naar uit dat de Buizerd het moeilijk heeft dit jaar. Kleine legsels, niet uitgekomen eieren en regelmatig hongerige jongen zonder krop op het nest. Hetzelfde geldt voor Torenvalk, Kerkuil en Ransuil. Een van de redenen is hoogstwaarschijnlijk een laag veldmuizenaanbod. De (veld)muizenstand fluctueert behoorlijk, hetgeen onmiddellijk zijn weerslag heeft op de reproductie van bovengenoemde soorten. Daarnaast hebben ze te lijden onder het koude, winderige en natte voorjaar. De meeste prooidieren blijven in dekking waardoor de pakkans lager wordt. Je treft heel wat drama's aan tijdens een paar velddagen: verlaten nesten, halfverhongerde (en door grotere nestbroers/zussen aangevreten) jongen, verkeersslachtoffers (veelal foeragerende oudervogels), een ransuiljong met een volledig afgeklemde en verminkte poot in een kluwen touw op het nest en ga zo maar door. Afijn, that's life, al is het af en toe wel even slikken.

Wat ik veel erger vind zijn de moordpartijen op roofvogels die jaarlijks in niet afnemende mate door mensen worden aangericht. Sinds we een landelijke club zijn, bereiken ons meldingen uit heel Nederland en het ziet er naar uit dat roofvogelvervolging een veel omvattender en grootschaliger probleem is dan we ooit voor mogelijk hebben gehouden. Vooral de onverbloemde manier, waarop het een en ander in zijn werk gaat geeft te denken. Respect of begrip voor natuurlijke fenomenen en processen zijn vaak ver te zoeken. Nog steeds zien we dat door een

waarbij de wreedste middelen niet worden geschuwd. In ons komende jaarverslag meer hierover.

Maar het is gelukkig niet allemaal kommer en kwel. Op de laatste medewerkersavond die plaatsvond op 23 maart j.l. werd de WRNON omgedoopt in WRN. U heeft de ontwikkeling op de voorkant van de Takkeling kunnen volgen. Op het eerste nummer: Werkgroep Roofvogels Noord- en Oost-Nederland. Op het tweede: Werkgroep Roofvogels (Noord- en Oost-)Nederland. Op dit nummer: **Werkgroep Roofvogels Nederland**. Eenieder die belangstelling en/of sympathie heeft voor roofvogels is van harte welkom om zich aan te sluiten. En uiteraard degenen die daadwerkelijk met het roofvogelwerk bezig zijn of daarmee willen beginnen.

Tenslotte nog even iets over ons boek: "De Ecologische Atlas van de Nederlandse Roofvogels". Volgens onze (zeer tevreden) uitgever zijn er van de derde druk (3000 expl.) al weer 2000 verkocht. Dat wil zeggen dat er binnen acht maanden in totaal 9000 boeken over de toonbank zijn gegaan. Dat hadden we in onze stoutste dromen niet voor mogelijk gehouden. De eerste recensies in de (buitenlandse) vakbladen beginnen nu ook binnen te komen. En daar waren we vooral benieuwd naar, hoe onze vakbroeders ons werk zouden beoordelen. En ook van die zijde is men bijzonder positief. Het jarenlange geploeter is blijkbaar niet voor niets geweest. Alle honderden medewerkers nogmaals: chapeau!

En verder voor U allemaal een plezierige voortzetting van het veldseizoen (klimmers, wees voorzichtig!) en een hele fijne en zonnige zomervakantie!

